

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.X.37.549/2019/4.

A tanács tagjai: . Zanathy János
a tanács elnöke
. Farkas Katalin
előadó bíró
. Magyarfalvi Katalin
bíró

A felperes:

A felperes képviselője: dr. Barna Ágota ügyvéd

Az alperes: ... Kerületi Hivatala

Az alperes képviselője: ... kamarai jogtanácsos

A per tárgya: társadalombiztosítási határozat felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

Az elsőfokú bíróság határozatának száma:

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 77.K.32.733/2018/9.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 77.K.32.733/2018/9. számú ítéletét a benyújtó a 2018. június 22. napján kelt ... számú másodfokú és a benyújtó VIII. Kerületi Hivatala 2017. április 11. napján kelt ... számú elsőfokú határozatára is kiterjedően hatályon kívül helyezi és az alperest új eljárásra kötelezi.

A Kúria kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 190.500 (százkilencvenezer-ötszáz) forint elsőfokú bírósági eljárási költséget.

Az elsőfokú bírósági és a felülvizsgálati eljárás illetékét a magyar állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

Tényállás

- [1] A felperes 1997. szeptember 15. napján létesített munkaviszonyt a ... munkáltatónál. A 2012. augusztus 21. napján egységes szerkezetbe foglalt munkaszerződésében a felek a felperes alapbérét 120.000 forintban határozták meg, amely mellett a felperes

munkaviszonya megszűnéséig (2013. október 15.) adómentes juttatásként ösztöndíjban részesült. A felperes kereseti kérelme alapján eljáró Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 24.M.586/2013/40. számú ítéletével a ... fenntartója által 1999. szeptember 1-től a felperesnek ösztöndíjként fizetett juttatást munkabérnek minősítette és a felperes részére havonta kifizetett nettó 103.000 forint összegű ösztöndíj havi bruttó összegét - a munkáltató vitatása hiányában - 157.250 forintban határozta meg. A Fővárosi Törvényszék a munkaügyi bíróság ítéletét az 5.Mf.680.330/2015/5. számú ítéletével helybenhagyta.

- [2] benyújtó a 2016. július 20. napján kelt ... számú határozatával a felperes ellátását megállapító 2015. július 16. napján kelt ... számú határozatát módosította és a felperes részére (a korábbi havi 112.035 forint helyett) havi 115.305 forint összegű öregségi nyugdíjat állapított meg 2015. március 23. napi folyósítási kezdettel a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (továbbiakban: Tny.) 22. § (1)-(2), (4), (6)-(7), (9)-(10) bekezdései, a 2013. előtt hatályos személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény 29. § (3) bekezdése és a Tny. végrehajtásáról szóló 165/1997. (X.6.) Kormányrendelet (továbbiakban: Tnyvhr.) 15. §, 16. § és 2. számú melléklete alkalmazásával.
- [3] benyújtó VIII. Kerületi Hivatala a 2017. április 11. napján kelt ... számú határozatával a felperes 2016. augusztus 10. napján a ... számon kiadott öregségi teljes nyugdíj megállapításának módosítása tárgyában előterjesztett (ismételt módosítás iránti) igényét elutasította. A határozat indokolása szerint a jogerős ítéletben a felperes javára megítélt 1.649.893 forint és annak járulékai különböző jogcímenek (elmaradt munkabér, hanuka pénz, végkielégítés) már beszámításra kerültek a ... számon 2016. július 20. napján kiadott öregségi teljes nyugdíj megállapításának módosítása tárgyában hozott elsőfokú határozat meghozatalakor. Az alperes által lefolytatott ellenőrzés, amely az 1999. szeptember 1. -2009. augusztus 31. közötti időben kifizetett ösztöndíjak vizsgálatára indított eljárásban lefolytatásra került, eredménytelenül zárult, a foglalkoztatónál az ösztöndíj kifizetésre nem volt adat fellelhető.
- [4] benyújtó a 2018. június 22. napján kelt .. számú másodfokú határozatával a benyújtó ... Kerületi Hivatala 2017. április 11. napján kelt ... számú elsőfokú határozatát helybenhagyta a Tny. 18. § (1) bekezdés c) pontja és (2) bekezdése, 22. § (1), (4), (6)-(7), (9)-(10) bekezdései, az Szjtv. 29. § (3) bekezdése és a Tnyvhr. 15. §, 16. § és 2. számú melléklete, 14. § (11) bekezdése, valamint a Tny. 37. § (1) bekezdése alkalmazásával. A határozat indokolása szerint a Tny. 22. §-a értelmében a kifizetés időpontjában érvényes szabályok szerint, nyugdíjjárulék alapjául szolgáló kereset, jövedelem alapján kell kiszámítani a nyugdíj alapjául szolgáló havi átlagkeresetet. Nem vitatottan az ítéletek az ösztöndíjat munkabérnek minősítették, azonban nem nyert bizonyítást, hogy a

foglalkoztató utólagos járulékbevallási- és befizetési kötelezettségének eleget tett volna, valamint az sem, hogy a nyugdíjjárulék utólagos levonása megtörtént volna, így a nyugellátás alapjául szolgáló átlagkereset összegének a megállapításánál ezt a jövedelmet nem lehetett figyelembe venni.

A felperes keresete és az alperes védírata

- [5] A felperes kereseti kérelmében a benyújtó határozatának megváltoztatását, szükség esetén a benyújtó VIII. Kerületi Hivatala határozatára is kiterjedő hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte. Felperes érvelése szerint az alperes „a határozatban hivatkozott összes jogszabályt” megsértette, különösen a Tny. 20. § (1) bekezdése, 22. § (1), (4), (6)-(7) bekezdései, 43. § (2) bekezdése, Szjativ. 29. § (3) bekezdése, Tnyvhr. 14. -16 §-ai, valamint 2. számú melléklet rendelkezéseit. A nyugdíjbiztosítási nyilvántartásban nem szereplő jövedelmére vonatkozó adatokat a jogerős ítélet becsatolásával igazolta. A társadalombiztosítási szervek a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) rendelkezései alapján folytatták le az eljárásukat, azonban a Ket. 1. § (1)-(2) bekezdése megsértésével az ügy egyedi sajátosságai figyelembevételével, szakszerűség és a felperessel való együttműködés, a felperes érdekei szem előtt tartásának látszata hiányában folytatták le az eljárást. Az alperes ügyintézői nem értették meg - a jogerős ítélet ellenére -, hogy a munkáltató a felperes keresetének egy részét jogellenesen, az adókat és járulékokat elkerülve fizette ki. Az a jogszabályi cél, hogy a bírósági határozatokban foglalt döntésekből eredő következtetést a társadalombiztosítási szerv levonja, nem valósult meg. Az alperes a Ket. 2. § (3) bekezdése megsértésével a jogerős ítéletet nem megfelelően, az abban foglaltakkal ellentétesen értékelte, a Ket. 3. § (1) bekezdésébe és (2) bekezdés b) pontjába ütközően bizonyítást nem folytatott le, a rendelkezésre álló bizonyítékot (jogerős ítéletet) nem vette figyelembe. Sérült a Ket. 4. § (1) bekezdésében tisztességes ügyintézéshez való joga, továbbá az 5. § (1) bekezdése szerinti tájékoztatási kötelezettségét is megszegte az alperes. A Ket. 33. § (1) bekezdésébe ütközően két és fél évig tartott a felperes ügyének intézése anélkül, hogy a hatóságok bármiféle bizonyítási eljárást folytattak volna le. A hatóság a Ket. 50. § (1) bekezdésébe ütközően a jogerős ítélet figyelmen kívül hagyásával hozta meg határozatát.
- [6] Az alperes védíratában a kereset elutasítását kérte jogszabálysértés hiányában. Kiemelte, hogy az öregségi nyugdíj összege az elismert szolgálati időtől és az öregségi nyugdíj alapját képező havi átlagkereset összegétől függ. A Tny. 43. § (2) bekezdése határozza meg a szolgálati idő figyelembevételének szabályait. A felperes biztosítással járó jogviszonyának 1997. december 31. napját követő időtartama szolgálati időnek számít, ha

erre az időszakra az előírt nyugdíjjárulékot a biztosítottól levonták, illetve a 38. § (2) bekezdés ab) pontjában említett személyek esetében megfizették [Tny. 37. § (1) bekezdés]. A jogerős ítélet alapján a felperes részére munkáltató által fizetett ösztöndíj munkabérnek minősül, azonban nem nyert bizonyítást, hogy a foglalkoztató utólagos járulék bevallási és befizetési kötelezettségének eleget tett volna, valamint az sem, hogy a nyugdíjjárulék utólagos levonása megtörtént volna, ezért a nyugellátás alapjául szolgáló átlagkereset összegének a megállapításánál ezt a jövedelmet nem lehetett figyelembe venni (Tny. 22. §). A kifizetés időpontjában érvényes jogszabályok szerint a nyugdíjjárulék alapjául szolgáló kereset, jövedelem alapján kell kiszámítani a nyugdíj alapjául szolgáló havi átlagkeresetet.

Az elsőfokú ítélet

- [7] A munkaügyi bíróság a felperes keresetét elutasította a Tny. 2. § (1) bekezdése, 22. § (1) bekezdése, 37. § (1), (3) bekezdése alkalmazásával. Megállapította, hogy a perben vitatott jövedelem után a járulék nem került megfizetésre, az a nyugdíjbiztosítási nyilvántartásban nem szerepel. A nyugellátás összegének megállapításánál kizárólag a nyugdíjjárulék alapját képező kereset vehető figyelembe. A perben érintett kereset járulékfizetés hiányában az átlagkereset meghatározásánál nem képezhette a számítás alapját. A jogerős ítélet nem elegendő ahhoz, hogy az ott munkabérre átminősített jövedelem alapján a felperes által megjelölt összegű kifizetést járulékalapot képező keresetnek lehessen tekinteni anélkül, hogy a munkáltató a megállapított összeg utáni járulékot ténylegesen megfizette volna. Az alperes a tényállás feltárását követően jogszerű döntést hozott.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [8] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, a munkaügyi bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását, másodlagosan a jogerős ítéletnek a társadalombiztosítási szervek határozatára is kiterjedő hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését kérte. A felülvizsgálati kérelmében a felperes ismertette a közigazgatási eljárás előzményeit, az első- és másodfokú közigazgatási eljárás cselekményeit, kereseti kérelmét és az alperes védiratát, a felperes védíratra tett nyilatkozatát, valamint a közigazgatási per rövid összefoglalását. A jogerős ítélet jogszabályba ütközését a következőkkel indokolta: Az ítélet hiányos, mert a keresetben felsorolt eljárásjogi jogszabálysértésekre (Ket.) egyáltalán nem tért ki, különösen a Ket. 1. § (1) és (2) bekezdése, továbbá 4. § (1) bekezdése megsértése körében tett előadásaira, amely alapvető rendelkezések

megsértése az ügy érdemére kihatott. A bíróság a felperes terhére értékelte, hogy a foglalkoztató a járulékokat nem fizette be, továbbá azt is, hogy a hatóságok a járulék behajtásával kapcsolatban nem intézkedtek, ellenőrzési kötelezettségüket elmulasztották. A társadalombiztosítási szerv ellenőrzési jegyzőkönyveiből kitűnően az alperes a foglalkoztatót megkereste, mely megkeresés eredményre nem vezetett. A hatóság magatartásából az a következtetés vonható le, hogy a munkavállalónak nincs eszköze a járulékok befizetésének ellenőrzésére, behajtására, ugyanakkor a felperes terhére értékeli az elmaradt állami bevételt. Nemcsak eljárási, hanem anyagi jogszabályokból sem következik, hogy az öregségi nyugdíjra jogosult hátrányt szenvedhetne abból, hogy a foglalkoztató a szükséges járulékokat nem fizette be. A bíróság a Tny. 2., 22. és 37. §-ait tévesen idézte és értelmezte, amikor megállapította, hogy a kérdéses jövedelem után járulék nem került befizetésre, az a nyugdíjbiztosítási nyilvántartásban sem szerepel, a nyugellátás összegének megállapításánál pedig kizárólag a nyugdíjjárulék alapját képező kereset vehető figyelembe, így járulékfizetés hiányában az átlagkereset meghatározásánál a perrel érintett kereset nem képezheti számítás alapját. Ez az értelmezés a nyugdíjra jogosultak létbiztonságát sértené. A befizetési kötelezettség teljesítésének rendszeres ellenőrzésére a munkavállalónak nincs lehetősége, az a hatóságok feladata. A Tny. 22. § (1) bekezdése nyugdíjjárulék alapjául szolgáló keresetről szól. A munkaügyi bíróság jogerős ítélete szerint az ösztöndíj címén fizetett összeg munkabér, a munkabér pedig nyugdíjjárulék alapjául szolgáló kereset, így a nyugellátás összegébe be kell számítani. A Tny. 37. § (1), (3) bekezdését az ítélet tévesen, a Tny. 43. § (2) bekezdésében foglaltakat figyelembe nem véve értelmezte. Jelen pernek nem a szolgálati idő volt a tárgya, azonban analógiaként alkalmazandó a Tny. 43. § (2) bekezdése a nyugdíj alapjául szolgáló kereset megállapítására is. Az ítélet -a fentiek szerint - részben hiányos, részben pedig az ügy érdemét eldöntő jogszabályok helyes felhívásán, de azok helytelenül való értelmezésén alapul.

[9] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [10] A Kúria a felülvizsgálati kérelem megalapozott az alábbiak szerint.
- [11] A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül [Kp. 115. § (2) bekezdés, Kp. 108. § (1) bekezdés].
- [12] A Kúria mindenképp előtt kiemeli, hogy jelen per tárgya kizárólag a felperest megillető nyugdíj összegének a megállapítása, ezért a szolgálati idő elismerésével és számításával kapcsolatos előadások a felperes kérelmének elbírálása szempontjából irrelevánsak.
- [13] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hiányosságát állította arra hivatkozva, hogy a bíróság a keresetében felsorolt eljárásjogi jogszabálysértéseket, különösen a Ket. 1. § (1)-(2)

bekezdése, 4. § (1) bekezdése alperes általi megsértését nem vizsgálta, a Tny. 2. §, 22. § és 37. § rendelkezéseit a bíróság tévesen értelmezte.

- [14] A felperes az ítélet hiányosságára vonatkozó jogszabályhelyet [Kp. 84. §(2) bekezdése utaló szabálya által alkalmazandó Pp. 346. § (4)-(5) bekezdés] nem jelölt meg, a felülvizsgálati kérelmének jogi indokolásában a Ket. 1. § (1) és (2) bekezdése, valamint 4. § (1) bekezdése tekintetében állította, hogy ezeket a bíróság nem vizsgálta és azokra nem tért ki annak ellenére, hogy azok vizsgálata az ügy érdemi elbírálására kihatott volna. A felperes nem indokolta, hogy a Ket. felülvizsgálati kérelmében hivatkozott rendelkezéseinek alperes általi megsértése, illetve ezeknek a rendelkezéseknek a bíróság általi figyelmen kívül hagyása kérelme elbírálására mennyiben hatott ki. A Ket. 1. § (1)-(2) bekezdései eljárási alapelveket határoznak meg, mely szerint a közigazgatási hatóság az eljárása során köteles megtartani és másokkal is megtartatni a jogszabályok rendelkezéseit. Hatáskörét a jogszabályokban előírt célok megvalósítása érdekében, mérlegelési és méltányossági jogkörét a jogalkotó által meghatározott szempontok figyelembevételével és az adott ügy egyedi sajátosságaira tekintettel gyakorolja. A közigazgatási hatóság a hatáskörének gyakorlásával nem élhet vissza, hatásköre gyakorlása során a szakszerűség, az egyszerűség és az ügyféllel való együttműködés követelményeinek megfelelően köteles eljárni. A hatóság ügyintézője jóhiszeműen, továbbá a jogszabály keretei között az ügyfél jogát és jogos - ideértve gazdasági - érdekét szem előtt tartva jár el. A Ket 4. § (1) bekezdése rögzíti, hogy az ügyfeleket megilleti a tisztességes ügyintézéshez, a jogszabályokban meghatározott határidőben hozott döntéshez való jog és az eljárás során az anyanyelv használatának joga.
- [15] A Ket. fontos, normatív erővel bíró alapelveket határoz meg. Meghatározza a jogszabályokban foglalt célok figyelembevételét, a hatóság együttműködési kötelezettségét, a jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogok védelmét, a törvény előtti egyenlőséget és a megkülönböztetés tilalmát, a tisztességes ügyintézéshez való jogot, az anyanyelv használatát stb. A Kúria a Kfv. IV.35.165/2014/4. számú határozatában kifejtette: „az alapelvek kijelölik az adott eljárás (nemegyszer alkotmányos) kereteit, de az alapelvek az egyes jogintézményekre vonatkozó szabályozásban is megjelennek. Természetesen, ha az adott kérdésre vonatkozóan speciális szabályok is vannak, akkor ezen speciális szabályok nem hagyhatók figyelmen kívül. Ezért mondta ki a Kúria pl. a Kfv. I. 35.007/2012/11. számú határozatában, hogy „nem lehet egy jogvitát alapelvi rendelkezések alapján eldönteni, ha az adott jogviszonyt speciális jogszabályi rendelkezések szabályozzák”. Ez az értelmezés azonban nem zárja ki azt, hogy a speciális szabályok is az alapelvi rendelkezések tükrében értelmezhetők, minthogy azt sem, hogy ha nincs más jogszabályi rendelkezés - pl. az anyanyelv használata, vagy a hatóság együttműködési kötelezettsége körében, akkor az - alapelvek

szerint is lehet döntést hozni. (...) a Ket.-ben foglalt alapelvek egy része, így pl. a tisztességes ügyintézéshez való jog az Alaptörvényben is megjelenik. Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése értelmében „[m]indenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.” De megjelenik az Alaptörvény 28. cikkében a Ket.-ben szintén megtalálható cél szerinti jogszabály-értelmezés elve is. A Kúria a fentiek alapján megállapítja, hogy (Alaptörvénybe) törvényekbe foglalt alapelvi rendelkezések sérelmére hivatkozás esetén a bíróságok nem háríthatják el a vizsgálatot. Törvényi alapelvek megsértése is jogszabálysértés” (EBH2015. K. 40.)

- [16] A Kúria - a fentebb kifejtettekre figyelemmel - úgy ítélte meg, hogy a felperes által megjelölt alapelvek, így a hatóság együttműködési kötelezettsége, a tisztességes ügyintézéshez való jog ügyre vonatkoztatása esetén sem állapítható meg, hogy a jogerős ítélet jogszabálysértő.
- [17] Anyagi jogszabálysértés vonatkozásában a felperes a Tny. 2., 22. és 37. §-ainak sérelmét állította, azokat részletesen indokolva.
- [18] A Tny. 2. § (1) és (3) bekezdése a társadalombiztosítási alapelvek között rögzíti, hogy a társadalombiztosítási nyugdíjfedezetére a Tbj. rendelkezései szerint járulékot kell fizetni. A társadalombiztosítási nyugellátás a nyugdíjjárulék alapját képező kereset, jövedelem összegéhez és az elismert szolgálati időhöz igazodik.
- [19] A felperes részére 1999. szeptember 1-től ösztöndíj címén kifizetett juttatást a munkaügyi bíróság jogerős ítéletével munkabérré minősítette, mely nem vitatottan nyugdíjjárulék alapjául szolgáló, azaz nyugdíjjárulék köteles kereset, jövedelem. Az sem volt vitatott, hogy a felperes munkáltatója ezen kereset, jövedelem összegből a nyugdíjjárulékot nem vonta le.
- [20] A Tny. 20. § (1) bekezdése a nyugdíj összegének meghatározására irányuló, elvi jellegű szabály; azt, hogy a nyugdíj alapját képező átlagkereset összegét milyen módon kell meghatározni és abba mely kereseteket, jövedelmeket kell beszámítani, a Tny. 22. §-a szabályozza.
- [21] A Tny. 22. § (1) bekezdése a havi átlagkereset összegét az 1988. január 1-től a nyugdíj megállapításának kezdő napjáig elért, a kifizetés idején érvényes szabályok szerint nyugdíjjárulék alapjául szolgáló kereset, jövedelem havi átlaga alapján rendeli meghatározni. Azt, hogy keresetként, jövedelemként milyen kifizetéseket kell figyelembe venni a Tny. 22. § (1) bekezdés a)-j) pontjai határozzák meg.
- [22] A Kúria az Mfv.III. 10.339/2015/4. számú határozatában - osztva az alperes álláspontját - a Tny 2. §. és 22. § értelmezése során kifejtette, hogy a nyugdíjjárulék alapját képező keresetet, jövedelmet a „fentebb ismerttetett rendelkezések attól függetlenül beszámítani rendelik a nyugdíj alapját képező havi átlagkeresetbe,

hogyan azokból a nyugdíjjárulék ténylegesen levonásra és befizetésre került-e.

- [23] A Tny. 37. § (1) és (3) bekezdése a szolgálati idő megállapíthatóságát köti a nyugdíjjárulék levonásához, illetve a nyugdíjjárulék levonásának vélelméhez. Jelen esetben a szolgálati idő számítása nem volt a per tárgya. A bíróság téves jogértelmezéssel „mosta össze” a járulék levonási kötelezettséghez kapcsolódó szolgálati idő megállapítására vonatkozó szabályokat a járulék levonás megtörténtét nem követelő, ahhoz nem kötődő nyugdíj alapját képező havi átlagkereset meghatározásának szabályaival. A bíróság által felhívott Tny. 2. §-a és 22. §-a rendelkezéseiből nem vonható le az a következtetés, hogy csak azon nyugdíjjárulék alapjául szolgáló keresetek és jövedelmek vehetők figyelembe az öregségi nyugdíj alapjául szolgáló átlagkereset számításánál, amelyekből a nyugdíjjárulék levonása és befizetése megtörtént. Ilyen rendelkezés a Tny.-ben nem található, a Tny. a nyugdíjjárulék levonásának megtörténtét (vagy annak vélelmét) a szolgálati idő megállapítása (pl.37.§) és a nyugdíj növelés (22/A.§) rendelkezések körében követeli meg.
- [24] Mindezekre figyelemmel a Kúria a jogszabálysértő ítéletet a közigazgatási határozatokra is kiterjedő hatállyal - a Kp. 121. § (1) bekezdése alkalmazásával - hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárásra utasította.
- [25] A megismételt eljárásban az alperesnek a felperes öregségi nyugellátása alapjául szolgáló átlagkereset összegét az 1999. szeptember 1. - 2009. augusztus 31. közötti időben kifizetett, a munkaügyi bíróság jogerős ítéletével munkabérnek minősített ösztöndíj, mint nyugdíjjárulék alapjául szolgáló jövedelem figyelembevételével kell megállapítania.

A döntés elvi tartalma

- [26] A Tny. 2. §-a és 22. §-a rendelkezéséből nem vonható le az a következtetés, hogy csak azokat a nyugdíjjárulék alapjául szolgáló kereseteket és jövedelmeket lehet figyelembe venni az öregségi nyugdíj alapjául szolgáló átlagkereset számításánál, amelyekből a nyugdíjjárulék levonása és befizetése megtörtént.

Záró rész

- [27] A felperes a felülvizsgálati eljárásban felmerült költsége megtérítését nem kérte, ezért a Kúria e körben mellőzte a határozathozatalt, a felperes elsőfokú eljárásban felmerült költsége megfizetésére az alperes a Kp. 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 81. §-a, 82. §-a és 83. § (1) bekezdése alapján köteles.
- [28] A Kúria az elsőfokú- és a felülvizsgálati eljárás illetékéről a Tny. 81. §-a alapján rendelkezett.

- [29] Az ítélet elleni felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.
- [30] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdés által alkalmazni rendelt 114. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2019. október 14.

Dr. Zanathy János s.k. a tanács elnöke, Dr. Farkas Katalin s.k.
előadó bíró, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

tisztviselő